

РЕШЕНИЕ

№ 244

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13252** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Н. Х. срещу решение от 13.05.2019 г. по НАХД № 20892/2018 на СРС, НО, 6 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 16-4332-000841/05.04.2016 г., издадено от заместник-началник отдел в ОПП-СДВР, с което на лицето за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв., на основание чл. 183, ал. 1, т. 1; за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП; за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното решение. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се явява лично, като поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът – ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 02.01.2016г., около 01,45 часа, А. Н. Х. управлявал лек автомобил „Ауди ТТ“, с рег. № СА 8565 Ха, собственост на И. К., в [населено място], по площад “Ал. Н.“, с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]бил спрял за проверка. Било установено, че автомобилът не бил представен за годишен технически преглед и нямал поставен валиден стикер на челното стъкло. Х. не представил и свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролния талон към него, както и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство. Управлявал лекия автомобил без поставен обезопасителен колан при наличие на такова оборудване.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № Г360568/02.01.2016г. АУАН бил връчен на лицето, като то не възразило. Актът бил връчен в хипотезата „при отказ“. Жалбоподателят не се възползвал се от правото да депозиращ писмено възразие в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 16-4332-000841 /05.04.2016г.

При правилно установена фактическа обстановка СРС е достигнал до изводи, които касационната инстанция изцяло споделя.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са в законоустановената писмена форма, издадени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Водачът е следвало да носи със себе си и да представи СУМПС, ведно с контролния талон към него. Както правилно е преценил СРС, това задължение не е изпълнено, с което е осъществено посоченото нарушение.

Според чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, наказва се с глоба 10 лв. водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство. Определената санкция е в размер на 10 лв., поради което същата е законосъобразна.

По отношение на второто констатирано нарушение, по силата на нормата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. От наказаното лице не са представени никакви доказателства, които да оборват констатациите на контролните органи, поради което установеното от тях нарушение е безспорно.

Според чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. Определената санкция е в размер на 20 лв. и е

законосъобразна.

Относно третото констатирано нарушение, съобразно разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. За лицето е съществувало задължение да използва обезопасителен колан, тъй като МПС е било оборудвано с такъв. Същият не е изпълнил задължението си, с което е извършил описаното нарушение.

Според нормата на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП, наказва се с глоба 50 лв. водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска. Определената санкция е в размер на 50 лв., поради което е законосъобразна.

Неоснователни са възраженията на касатора, че е изтекла абсолютната погасителна давност. Препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В цитираната разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност съобразно разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. Нарушението е извършено на 02.01.2016 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване не е изтекла към настоящия момент.

Не е изтекла и давността за изпълнение на административното наказание, съгласно разпоредбата на чл. 82 ал. 2 от ЗАНН, тя започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието - наказателното постановление. След като касаторът е упражнил правото си на обжалване пред компетентния съд, наказателното постановление не влиза в сила и не подлежи на изпълнение до момента, в който липсва влязло в сила съдебно решение.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.05.2019 г. по НАХД № 20892/2018 на СРС, НО, 6 състав..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.